

LXII.

Beretning

angaaende

Forslag til Lov om Afgang til at afløse Tiender.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 29de Marts 1901.)

Det af Landstinget i forrige Rigsdagsamling nedsatte Udvalg angaaende ovennævnte Lovforslag rettede, saaledes som det fremgaar af den den 3die April f. N. afgivne Beretning — Rigsdagstidende 1899—1900 B., Sp. 2121—26 — en Anmodning til Landbrugsministeren om Meddelelse af Oplysninger 1) om Tiendeafløsningen i Nabolandene, 2) om hvor store Dele dels af Kongetienden, dels af Kirketienden, der tilnærmelsesvis maa antages at være gaaede over i Tiendehernes Eje, og 3) hvor stor en Del af samtlige Tiender der herefter maa antages at ville falde ind under det foreliggende Lovforslag.

Herpaa svarede Ministeriet Udvalget i forrige Samling, at det havde sat sig i Bevægelse for at skaffe Oplysninger om Tiendeafløsning i Udlandet, men endnu ikke modtaget saadanne, samt at man ikke var i Besiddelse af andre Oplysninger vedrørende de rejste Spørgsmaal om Tiendeforholdene her i Landet end dem, der findes meddelte i Rigsdagstidende 1874—1875 B., Sp. 730 fg., og først efter meget lang Tids Forløb ville kunne skaffe sig Oplysninger gennem Statistisk Bureau.

Nærværende Udvalg har paa given Anledning modtaget fra Landbrugsministeriet den som Bilag trykte Skrivelse af 8de Februar d. N. og den ligeledes bedføjede Overfigt over afløste Tiender. Desuden har Udvalget fra bemeldte Ministerium modtaget en stor Del Aktstykker til Oplysning om Afløsning af Tiender og andre lignende Afgifter paa faste Ejendomme i flere Lande, saasom Sverige, Preussien og flere andre tyske Stater, England m. fl. Derimod ere de begærede Oplysninger om Tiendeforholdene her i Landet endnu ikke modtagne.

Udvalgets Flertal (Brødsgaard, la Cour, Danneffjold-Samsøe, Estrup, P. G. C. Jensen, Johnsen, Koch og M. Sørensen) deler ganske den af Udvalgsflertallet i Fjor, nemlig d'Hrr. Ahleseldt-Laurvig, Bjerre, Breinholt-Bandborg, Frijs-Frijsenborg, Hansen-Solevad, Holm, Jensen-Lysholdt, Moltke-Lystrup, Neergaard, Raben, Steffensen og S. C. Sørensen, udtalte Anskuelse, at „en Tvangsafløsning af Tienden er en Sag af den Beskaffenhed, at den ikke tilfredsstillende vil kunne løses ved det private Initiativ, idet den kræver saadanne Forarbejder og forudgaaende Overvejelser, at den kun kan ordnes paa en fyldestgørende Maade, naar Regeringen tager Sagen i sin Haand.“